

РЕШЕНИЕ

№ 7491

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **749** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод Определение №170 от 15.01.2026г. постановено по адм. дело 20267260700043 по описа на АС Хасково, с което делото е изпратено по подсъдност на АССГ.
Започнало е по жалба с вх. № УП 35422/09.01.2026 г. на Ф. А. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., с посочен в жалбата адрес в [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.19 срещу решение № 209 Х/ 11.12.2025 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № УП 35422/24.11.2025 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.
В жалбата са наведени твърдения, че оспореното решението е незаконосъобразно, като необосновано, постановено при съществено нарушение на административно – производствените правила и противоречие с материално-правните разпоредби в явно несъответствие с целите на закона. Оплакванията са, че представеното към молбата писмено доказателство не е обсъдено във връзка с обстоятелствата от значение за личното положение на жалбоподателя на кандидат-бежанец, като органът е извършил анализ и оценка на автентичността на представения документ, което е предмет на същинското производство по ЗУБ. Посочва практика на СЕС. С тези съображения е мотивирано искане за отмяна на решението на интервюиращия орган и връщане на преписката със задължителни указания за разглеждане на последващата молба за закрила в производство по общия ред.
В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата.

Посочва, че административния акт е постановен в нарушение на материалния закон. Оспорва изразените в акта съмнения за автентичност на представените с молбата писмени доказателства, като преценени в противоречие с Решение от 10.06.2021г. по дело № С-921/2019г. на СЕС, 3-ти състав.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет не участва лично или с представител в проведеното съдебно заседание.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град въз основа на приложените към делото доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна:

На 02.12.2024г. за първи път жалбоподателят е поискал закрила с молба вх. № 4880/02.12.2024 г. на която дата кандидатът е регистриран като Ф. (собствено) А. (фамилно) М. (бащино) от мъжки пол, [дата на раждане] в С., Чатал, обл. Х., гражданин на С., етническа принадлежност - кюрд, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документи за самоличност. Произнасяйки се по молбата с решение № 2993 от 09.04.2025 г., председателя на ДАБ при МС е отказал на Ф. А. М. предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б.. Търсещият закрила чужд гражданин е обжалвал горепосочения административен акт. Административен съд - Хасково с решение № 5483/29.05.2025 г., постановено по адм. дело № 1076/2025 г., е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин, съдебният акт е потвърден с Решение № 10986/05.11.2025 г. по адм. дело № 7069/2025 г. на Върховният административен съд на Република Б..

Съпругата на молителя С. М., ЛНЧ [ЕГН], заедно с малолетното им дете М. А. Ф., ЛНЧ [ЕГН], са в Република Б., и са били регистрирани с отделна молба за закрила. С решение № 3038 от 09.04.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, на съпругата му и малолетното им дете, също е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б.. Административен съд - Хасково с решение № 5543/02.06.2025 г., по адм. дело № 1073/2025 г., е отхвърлил жалбата на съпругата му - сирийска гражданка, действаща лично и в качеството си на законен представител на малолетното си дете. Решението е потвърдено с Решение № 10981/05.11.2025 г. по адм. дело № 7077/2025 г. Върховният административен съд на Република Б..

Молба регистрирана с № УП 35422 от 24.11.2025 г. от Ф. А. М. е последваща молба по смисъла на §1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. В същата са изложени твърдения за настъпили нови обстоятелства след свалянето на Б. А. от власт, които касаят личното положение и сигурността на молителя. Чуждият гражданин е навел твърдения за опасения за живота си. Позовава се на влошената обстановка в страната му на произход - С., настъпила през последните месеци, тъй като несигурността и размириците продължавали и никога не можел да предвиди, как ще се развият събитията в С.. При тази обстановка евентуалното му завръщане в С. щяло да застраши пряко негови основни неотменими права, като правото на живот и свобода, както и да бъде изложен на риск от тежки посегателства.

Чуждият гражданин посочва като опасения, че живота му в страната на произход е застрашен, факта, че той и семейството му са прогонени от племенния клан, както и че кюрдските власти щели да го осъдят, защото избягал от С. със съпругата си С. М. и малолетното им дете М. А. Ф.. Към момента на подаване на молбата, семейството му живее в [населено място], където се чувствали спокойни. Детето ходило на училище, адаптирало се бързо към учебния материал и вече имало грамоти, както и постижения по български език. Към молбата си молителят е

приложил следните писмени доказателства: Преведен на български език документ от администрацията за вътрешна сигурност [населено място]; Преведен на български език документ от племенния съвет в С.; Копие на удостоверение от ОУ „И. В.“ [населено място]; Удостоверение за обучение по български език; Грамота на синът му - М. А. Ф.; копия от договор за наем на недвижим имот.

С решение № 209 Х/11.12.2025 г. на интервюиращия орган е прието, че подадената молба е последваща такава, като в нея не се сочат нови обстоятелства от значение за случая, поради което същата не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. В мотивите е посочено, че молителят не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, в това число релевантни и достоверни писмени доказателства, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението е връчено на жалбоподателя на 05.01.2026г.

На 09.01.2026г е депозирана жалба срещу решение № 209 Х/11.12.2025 г. на интервюиращия орган при ДАБ.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 7-дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 2 от ЗУБ.

Административен съд София град, като прецени доказателствата по делото и изявленията на страните, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за неоснователна по следните съображения:

Решението е издадено в писмена форма от административен орган разполагащ с материална и териториална компетентност. Съгласно чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, председателят на ДАБ определя длъжностни лица от Държавната агенция за бежанците за интервюиращи органи, които да извършват действията, предвидени в този закон, а по делото е представена Заповед №РД 05-284/13.04.2022 г. (лист 31) на председателя на ДАБ, с която Е. Д. Ч., младши експерт в РПЦ – [населено място], е определен за интервюиращ орган.

Обжалваният акт е мотивиран с разпоредбата на чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Съдът установи, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба на жалбоподателя е надлежно проведена. Жалбоподателят е уведомен по надлежен ред за започналото производство по разглеждане на последващата му молба. Представени са Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила (л.32-36), връчени на молителя, чрез преводач на страната. Оспореният акт е издаден при спазване на процесуалните норми.

При извършената проверка относно материалната му законосъобразност, съдът намира атакувания акт за издаден в съответствие с материалния закон.

На основание чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2.

Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. Двете хипотези са дадени алтернативно и наличието на нови обстоятелства от съществено значение за която и да е от тях – личното му положение или страната на произход, е основание молбата да бъде допусната до разглеждане.

Съгласно разпоредбата на чл.76б, ал.1 от ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на

последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което: 1. Допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; 2. Не допуска последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила. Интервюиращия орган, е преценил допустимостта на молбата с оглед факта, че кандидата вече е подал молба за предоставяне на международна закрила, която с Решение № 10784/14.10.2024г. на председателя на ДАБ, е отхвърлена.

Административен съд - Хасково с решение № 5483/29.05.2025 г., постановено по адм. дело № 1076/2025 г., е отхвърлил жалбата на сирийския гражданин срещу Решение №2993/09.04.2025г. на председателя на ДАБ при МС, с което на оспорвания е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. ВАС на Република Б. е оставил в сила така постановеното решение на Административен съд – Хасково с Решение № 10986/05.11.2025 г. по адм. дело № 7069/2025 г.

При това положение подадената от чужденеца молба, по повод на която е образувано настоящото производство, правилно е преценена от интервюиращия орган, като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, поради наличието на вече влязло в сила съдебно решение по предходна молба на чужденеца.

Молбата на Ф. А. М. регистрирана с вх. № УП35422 е подадена на 24.11.2025г, а решението е от 11.12.2025г., поради което е спазен законовия срок за произнасяне, по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено при спазване на административно-производствените правила.

Към подадената последваща молба са приложени по опис няколко документа: Преведен на български език документ от администрацията за вътрешна сигурност [населено място] и Преведен на български език документ от племенния съвет в С..

В решението е прието, че по време на предходното производство видно от проведеното с молителя интервю, търсецът закрила е посочил, че е напуснал страната поради липсата на стабилност и спокойствие в нея. Интервюиращият орган е обсъдил споделените от молителя данни относно селото и района в който същия е живял в С. а именно: [населено място], област Х., където постоянно се биели и селата били атакувани с оръдия, тъй като района в който живеел през ден бил бомбардиран от турците. В селото, всеки имал оръжие и отвличали хора, за да искат откуп. Кандидатът за закрила споделя, че преди-една година, негови братовчеди платили на някакви хора да фалшифицират документи и казали, че неговата къща е вече тяхна. Тогава братовчедите му го заплашили, карали се и се биели за къщата. След това същите роднини с машини разрушили къщата му, затова молителят се преместил със семейството си в [населено място]. Там живял през последната една година, но положението било много лошо, нямало сигурност, защото турците бомбардирали, имало атентати и отвличания на хора. Искал детето му да има бъдеще и да учи, но в С. нямало нормални училища. Твърди, че няма проблеми с властите в С.. Не е бил арестуван, нито осъждан. Кандидатът твърди, че няма спокойно място в С.. Преди около две години, къщата му в [населено място] била бомбардирана и тогава загинали двама негови братовчеди. Допълва, че е виждал много пъти, когато турците бомбардирали. Прието е, че чужденецът търсец закрила не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение, както и относно нови обстоятелства от съществено значение за държавата му по произход.

По горе-цитираното писмено доказателство Преведен на български език документ от администрацията за вътрешна сигурност [населено място], явяващо се нов факт съгласно последващата молба за международна - Преведен на български език документ от

администрацията за вътрешна сигурност [населено място] интервюиращият орган е посочил като документ с дата на публикуване 5 ноември 2023 г. - една година преди проведеното с жалбоподателя първо интервю (на 05.12.2024 г.). Взето е предвид обстоятелството, че въпреки ранната дата на документа Ф. А. М. не е споменал тази информация в интервюто, като е посочил само проблемите, които е имал със своите братовчеди, които искали да вземат неговата къща, за което се биели и карали. Впоследствие, същите братовчеди разрушили къщата му. Изрично е заявил, че като кюрд, лично е нямал проблеми.

По отношение на втория документ: Документ от племенния съвет в С., с който жалбоподателят твърди, че кюрдските власти щели да го осъдят, е направен анализът, че видно от превода документът е с дата на издаване 13.10.2024 г. Обстоятелство е преценено, че не е ново-настъпило, като съществувало от времето преди провеждане на личното интервю с чужденеца, във връзка с вече проведеното предходно производство за закрила. Документът като издаден преди настъпването на съществени обществено политически промени в С. не отчитал промените, че от месец декември 2024 година, режимът на Б. А., вече не е на власт в С.. Сочи се, че съгласно справка с вх. № МД-02-644 от 09.12.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС, „В края на януари 2025 г. преходната администрация анулира конституцията на С. от 2012 г. и разпуска парламента, военните и службите за сигурност на предишното правителство. А. ал Ш. обявява серия от мерки, сред които създаването на временен законодателен съвет, обща амнистия за войниците от сирийската армия, премахване на наборната военна служба и начало на процес на реинтеграция за бивши правителствени и военни служители, включително високопоставени служители. Интервюиращият орган е приел, също, освен че документът не доказва ново-настъпило обстоятелство, се констатира и съществено противоречие между записаното в него и заявеното от молителя. От превода на документа е видно, че молителят е определен като дезертър, който е член на Силите за вътрешна сигурност - провинция Ал - Х., на длъжност пазач. При проведеното интервю същият е заявил, че не е членувал в политическа партия или организация и е работил, като бояджия в строителството, като не е споменал да е имал проблеми с властите в С., нито с проблеми с кюрдите, които по думите му тогава контролирали района, в който живял. С тези доводи се обоснова извод за констатирано противоречие, с което молителят е направил неумел опит да представи нови обстоятелства, които биха довели до допускане до производство на последващата му молба за закрила.

От тълкуването на разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ се обуславя извод, че предпоставка за уважаване на последващата молба за международна закрила е чужденецът да се позове на нови обстоятелства, които обаче следва да се отнасят съществено за личното му положение или държавата по произход. Не се въвеждат изисквания по отношение на представените от чужденеца доказателства, но именно те следва да удостоверят, че обстоятелствата са нови, или по друг начин казано, новите обстоятелства следва да бъдат доказани с допустими, необходими и относими доказателства, каквито по делото липсват. Въпреки това следва да се отбележи, че доказателствената сила и относимост на представени доказателства относно исканото предоставяне на международна закрила е въпрос на анализа по същество в производството по предоставяне на международна закрила, а не в такова като процесното, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба.

В практиката е застъпено становището, че новите факти са такива, на които законодателят е придал обратно действие. Установяването на нови факти от значение за производството е допустимо само за такива факти, които са настъпили след влизане в сила на предходното решение за отказ за предоставяне на международна закрила и

които с обратна сила променят правното значение на фактите, въз основа на които органът е взел решението си, или отменят съществуването на тези факти, които с обратна сила рефлектират върху направените фактически установявания и правни изводи към датата на издаването на решението.

Настоящият съдебен състав отчита, че не са коментирани в цялост двата документа и не е анализирано тяхното съдържание с оглед формулираните в молбата основания за търсената закрила, доколкото същите касаят ситуацията в страната на произход по време преди произнасяне по първата молба за закрила от жалбоподател и не отчитат последвалото положение след падане на режима на Б. ал-А. и ситуацията в края на 2025г.. С оглед изложеното правилно е посочено от издателя на оспореният акт, че тези доказателства, без да е извършен анализ на тяхното съдържание, не съдържат данни, които да се определят като нови обстоятелства относно описаните в тях събития, както и не посочват конкретно пряка заплахата спрямо чужденеца при евентуалното му завръщане в държавата по произход и не отговарят на съществено измененото положение в С..

Обсъдена е справка с вх. № МД-02-644 от г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС за актуалната обстановка в С., видно от която „На 3 септември 2025 г. сирийското Министерство на правосъдието обявява, че вече е отменило няколко милиона забрани за пътуване срещу сирийски граждани, регистрирани в системата за търсене. Повечето от забраните се смятат за издадени през последните 14 години и са свързани предимно с политически изявления срещу бившето правителство на Б. А.. Обработката на останалите досиета ще продължи, като пътуващите няма да бъдат арестувани при пристигането си в С., а само ще бъдат информирани за текущия си правен статус, освен ако няма активни съдебни производства от страна на прокуратурата. Според други съобщения, засегнатите сирийци на летищата и граничните пунктове засега ще бъдат възпрепятствани да продължат пътуването си и ще бъдат помолени да се явят незабавно пред съответните органи, за да се изясни правният им статус.

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 8 ноември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 208 802 души. Повечето завръщащи се пристигат от Т., както и от Л. и Й., с по-малък брой от И., Е. и други страни от региона. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 900 000 души, над 1 000 000 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С.. Общо около седем милиона души остават разселени на територията на С.."

Интервюиращият орган правилно е приел, че съгласно изложената в справка информация става ясно, че въпреки наличието на инциденти, ситуацията със сигурността в страната, сравнена с изминали години се е подобрила значително и към настоящият момент не може да се говори за наличие на безогледно насилие. Въпреки сложната ситуация в С., страната се връща обратно към нормалния живот, след падането на режима на Б. А., а вече над милион сирийци са се завърнали доброволно в своята родина.

Останалите представени доказателства с последващата молба за закрила, а именно копие на удостоверение от ОУ „И. В.“ [населено място] - 1 бр., удостоверение за обучение по български език - 1 бр., грамота на синът му, и копие от договор за наем на недвижим имот, са правилно преценени като не обуславящи извод за настъпили

обстоятелства, водещи до допускане на последващата му молба до производство за предоставяне на международна закрила. Настоящия съдебен състав определя същите, като не доказващи обстоятелствата, станали причина молителят и семейството му да не могат да се завърнат в С., а по-скоро относно животът който същия води в Република Б..

В случая не се установява каквато и да е било промяна в личното положение на молителя, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или същият да е бил подложен на смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или да са отправяни тежки заплахи срещу живота му или личността му като гражданско лице поради безогледно насилие при наличие на въоръжен международен или вътрешен конфликт, които да са от толкова съществено значение, че да се обуслови допустимост на подадената последваща молба. Не са налице и данни за събития, осъществили се след напускането на С., вкл. и за дейност, извършена от самия чужденец, и които да са от съществено значение при извършване на преценка налице ли е промяна в личното положение на жалбоподателя. В случая не са обосновани твърдения за осъществено спрямо молителя преследване поради някоя от причините по чл. 8, ал. 1 във връзка с ал. 4 ЗУБ. Не се констатира и, че на същия са нарушени основни права или е осъществена съвкупност от действия, които да доведат до нарушаване на основните му права, достатъчно тежки по своето естество и повтораемост.

Настоящият съдебен състав счита, че в случая не са налице нови обстоятелства относно държавата на произход, които не са преценени и обсъдени от административния орган, а по отношение справките на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС правилно е анализирана информацията в частта относно положението в Сирийската арабска република, следваща датата на постановяване на решение № 2993 от 09.04.2025 г. , председателя на ДАБ при МС, с което на Ф. А. М. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

В действителност, преди датата на издаване на акта, а и към настоящия момент, са налице данни за промяна в обстановката в С.. В обясненията дадени в съдебно заседание молителят за първи път споделя, че е избягал от С. поради страх , тъй като бил заплашван с убийство. От данните в преписката до настоящия момент, същия е посочвал като основания, че е напуснал страната си на произход поради липса на стабилност и спокойствие и мир. Братовчедите му взели къщата и я съборили. Позовава се на наличието на военни действия но не и на отправяни към него лични заплахи, които конкретно за него като личност представляват реална опасност, вкл. и предвид държавата му на произход, така че да обосноват допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Липсата на стабилност и яснота какво ще се случи в следващия ден е напълно естествена последица от осъществилите се събития в С., която би предизвикала безпокойство у молителя, още повече в случая, че той се грижи и за семейството си, което включва съпругата му и тяхното дете. Твърдените факти и обстоятелства, в случая цитирания конфликт между местните араби, които подкрепяли новото правителство, като всички станали против кюрдите. В случая е невъзможно да се установи как настъпването на посочени събития пряко ще рефлектират върху неговата правна сфера. Не са представени доказателства, удостоверяващи конкретни действия на арабите спрямо молителя предвид неговата етническа принадлежност преди напускането му на С., както и такива спрямо членовете

от семейството му преди и след напускането му на С.. Не са представени и доказателства, че действително след завръщането му в С. ще е дискриминиран, преследван, заплашван или, че същите ще окажат спрямо него насилие, така че това евентуално поведение на местните араби, неблагоприятно за молителя предвид твърденията му, да се приеме за ново обстоятелство от съществено значение за личното му положение.

Видно от оспореното решение в страната по произход С. не се наблюдава промяна в общественно-политическия живот в страната след свалянето на режима на Б. А., която да оказва негативно въздействие върху гражданите. Тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. От информацията става ясно, че смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие. Напротив, засега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Съобщава се за редица страни, сред които САЩ, Великобритания, Ф., Катар, които осъществяват контакти с новата власт, като е налице явно изразяване на воля на редица водещи държави по света за установяване на трайни отношения с новите лидери на страната по произход на жалбоподателя.

В редица източници се появиха и данни, че от страна на Т. е направено изявление за превръщането на С. в стабилна и мирна страна, в полза на всички в региона, вкл. и на САЩ, и Европа, които нямат интерес от разделена С.. От изявленията на лидерите на водещите държави в света се формира обща цел борбата срещу тероризма и справяне с тежката хуманитарна криза.

От жалбоподателя са представени две справки от интернет страницата на днес.бг. Първата е от 14.02.2026г. в която се споменава за извършени 10 бр. удари от страна на САЩ срещу повече от 30 цели на „ислямска държава“и срещу складове за оръжие на „Идил“ в С., както и за частични нападения на американски и сирийски сили.

Във втората справка са цитирани бойни действия между сирийската армия в сблъсък с последните елементи от SDF западно от река Е. в Д. Х. в провинция А..

Въпреки посоченото в справките същите не представят информация, която да бъде характеризирана като въоръжен вътрешен или международен конфликт. Спорадичните сблъсъци в райони на С., за които сочат справките, вкл. и атентатите, престъпността и други дейности на насилие, за които има данни, не биха могли да се определят по своя териториален обхват, характер и интензитет като представляващи самостоятелно основание за допустимост на молбата на жалбоподателя, вкл. и с оглед бежанската му история. Съществуването и действието на различни въоръжени групировки на територията на С., вкл. и на Ислямска държава, не е ново обстоятелство, тъй като за това има данни и преди напускането на молителя на страната по произход. Действително промяната в обстановката в С. е ново обстоятелство, настъпило след идването на молителя в Б., но то вече е било обсъдено с влязлото в сила решение на Административен съд-Хасково по отношение на първата му молба.

Ситуацията в С. е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите, налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти и в

отношенията им с държавите съседи и с държави с влияние върху международната политическа и икономическа сцена. От съдържанието на справките и от общодостъпната информация от други източници става ясно, че дори и да се приеме, че е налице въоръжен конфликт в С., то същият явно, на първо място, не е повсеместен, и на второ – не е насочен пряко към мирните граждани на тази страна. Не може да се счита, че със самото си присъствие в родния си край или в друго населено място молителят ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие, породено от въоръжения конфликт.

С оглед изложеното настоящият съдебен състав счита, че административният орган е формирал волята си въз основа на установената фактическа обстановка, като е взел предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена. Съдът приема, че правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. Дори и да се приеме, че са налице нови обстоятелства, касаещи ситуацията в С., от същите не се следва извод за наличие на въоръжен конфликт, който би довел до безогледно насилие, за безспорно осъществяване на действия спрямо молителя с негативни за него последици и за мобилизиране на същия във военни формирования, така че да би се променила волята на интервюиращия орган да допусне разглеждането на молбата.

Анализът на представените с последващата молба документи не доказва ново настъпило обстоятелство, тъй като и двата документа датират доста назад във времето, като сирийският гражданин е имал възможност да се позове на него по време на производството по първоначалната му молба за закрила.

Настоящият състав следва да отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на присъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В случая това не е сторено.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение 87-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Ф. А. М., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., с адрес в [населено място], [улица], вх.А, ет.4, ап.19, против Решение № 209 Х/11.12.2025 г. на интервюиращия орган към Държавната агенция за бежанците при МС.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК.

СЪДИЯ:

